

สาระความรู้ทั่วไป เรื่องอาวุธปืนลูกซอง (Shotgun)

โดย ร้อยตำรวจเอก เรวัฒน์ ไพโรจน์

อาจารย์(สบ ๑) กลุ่มงานอาจารย์ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค ๙

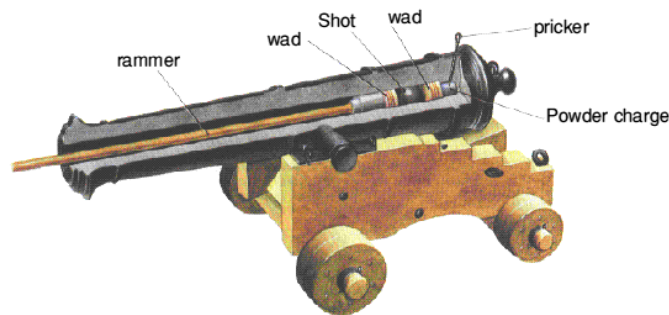
ปืนลูกซองคืออะไร? แตกต่างกับปืนทั่วไปอย่างไร? คำตอบก็คือ ปืนชนิดหนึ่งที่มีทั้งแบบลำกล้องเรียบและแบบลำกล้องที่มีเกลียว ใช้ยิงกระสุนตะกั่วหรือโลหะทรงกลมซึ่งมีให้เลือกใช้ตั้งแต่ ๑ เม็ด (กระสุนลูกโดด) จนถึงหลายๆ เม็ด (กระสุนลูกปลาย) ขนาดเม็ดลูกปลายที่บรรจุไว้ในกระสุนลูกซองจะต่างกันไปตามวัตถุประสงค์ที่ใช้ก็เพื่อให้มีโอกาสยิงถูกเป้าหมายได้ง่ายขึ้น ไม่ต้องเล็งมาก หั่นปากกระบอกปืนให้ตรงแล้วเหนียวไกออกไปอย่างน้อยลูกกระสุนต้องเข้าเป้าสักเม็ด ปืนลูกซองนับว่าเป็นปืนที่สามารถใช้งานได้หลากหลายจึงเป็นที่นิยมนำมาใช้กันมาก ตามความเหมาะสมของงานนั้นๆ เช่นใช้ในหน่วยงานราชการต่างๆ ใช้ป้องกันชีวิตและทรัพย์สินใช้เพื่อการกีฬาและสันทนาการอย่างเช่น การยิงเป้าเคลื่อนที่หรือการยิงนกที่กำลังบินในอากาศ โดยในประเทศไทยปืนลูกซองนับว่าเป็นปืนสามัญประจำบ้านก็ว่าได้ เพราะราคาปืนไม่แพงมาก การขออนุญาตซื้อก็ไม่ยากจนเกินไป การใช้งานเหมาะสมกับสภาพพื้นที่ของประเทศไทย เพราะส่วนใหญ่เป็นบ้านสวนอยู่กันตามชนบทอันตรายที่เกิดจากโจรผู้ร้ายและสัตว์มีมาก ตัวปืนลูกซองก็มีประสิทธิภาพในการใช้งานที่ดีมีความทนทานสูง ยิงง่าย ดูแลไม่ยาก กระสุนลูกซองมีราคาไม่แพงสามารถหาซื้อกระสุนได้ง่าย ต่างจังหวัดก็หาซื้อกระสุนปืนลูกซองได้

ที่มาและ พัฒนาการของปืนลูกซอง

ซึ่งปืนลูกซองมีประวัติศาสตร์มานานกว่า ๖๐๐ ปี เริ่มต้นมาจากปืนใหญ่กระบอกแรกสุดที่เกิดขึ้น แต่ในตอนนั้นยังมิได้ประดิษฐ์ลูกกระสุนปืนใหญ่ เวลายิงจึงต้องใช้เศษโลหะหรือก้อนหินใส่เข้าไปทางปากกระบอกปืนใหญ่แล้วยิงออกไปยังเป้าหมาย

จนกระทั่งต่อมามีการพัฒนาลูกกระสุนปืนใหญ่ที่มีทรงกลมลูกเดียวสามารถยิงเจาะกำแพงหรือเรือ และยังได้สร้างลูกกระสุนเล็กๆ ไว้สำหรับทำลายเป้าหมายหลายๆ เป้าหมาย

ต่อมาเมื่อในคริสต์ศตวรรษที่ ๑๗ เทคโนโลยีมีการพัฒนาขึ้น หลักการเดียวกันนี้ ก็ได้นำมาใช้กับปืนลูกซอง กระบอกแรกที่สามารถยิงกระสุนทรงกลมจำนวนมากใส่เป้าหมาย ปืนลูกซองกระบอกนี้มีชื่อว่า Blunderbuss (แปลว่าท่อสายฟ้า) มีระยะยิงหวังผลประมาณ ๒๐-๓๐ ฟุต แต่ปืนลูกซองก็ยังมีข้อจำกัดคือมีระยะยิงที่สั้นกว่าปืนชนิดไรเฟิล แต่มีข้อดีคือสามารถยิงกลุ่มกระสุนออกมาครั้งละหลายเม็ดจึงทำให้ถูกเป้าหมายได้ง่ายขึ้น หรือถูกหลายเป้าหมายในการยิงครั้งเดียว ซึ่งปืนลูกซอง Blunderbuss ในตอนนั้นก็ถูกนำไปใช้ในการกีฬา และล่าสัตว์เช่นการล่าไก่ป่า เป็ด นก ห่าน ฯลฯ และยังถูกนำไปใช้งานได้ดีในเรือ เพราะคนที่ใช้ปืนชนิดนี้ไม่จำเป็นจะต้องยิงปืนแม่นยำเพียงแค่นำปากกระบอกปืนไปยังเป้าหมายก็จะมีโอกาสยิงถูกเป้าหมายได้แล้ว

ปืนพกสั้น Blunderbuss

ปืนยาว Blunderbuss

อีก ๒๐๐ ปี ต่อมาหลังจากเกิดปืนลูกซอง Blunderbuss ก็ได้มีการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ของปืนลูกซอง ขึ้นในทศวรรษ ๑๘๖๐ กระสุนปืนลูกซองก็ได้ถือกำเนิดเกิดขึ้นโดยมีดินปืนและกระสุนลูกปลายทั้งหมดอยู่ในปลอก อันเดียวกัน เมื่อเราเหนี่ยวไก นกสับก็จะตีกับที่ฐานปลอกกระสุนจุดชนวนดินปืนและยิงลูกปลายออกไปยังเป้าหมาย (ปืนลูกซองแบบเดิมบรรจุดินปืนและลูกปลายทางปากกระบอกปืนแล้วกระทุ้งอัดให้แน่น) และแน่นอนเมื่อมีกระสุนแบบใหม่ปืนลูกซองแบบใหม่ก็ต้องมีตามมานั่นคือปืนลูกซองแบบหักลำแล้วใส่กระสุนลงไปตรงๆ แล้วหักลำปิดก็จะสามารถยิงได้เมื่อต้องการยิงมีทั้งลำกล้องเดี่ยวหรือหลายลำกล้อง อย่างเช่นปืน Wellsfargo coach ซึ่งได้ถูกผลิตในทศวรรษ ๑๘๗๐ ระยะยิงหวังผล ๕๐ ฟุต มักนิยมใช้ในการคุ้มกันขบวนรถม้า ซึ่งใช้ได้ดีกว่าปืนไรเฟิลในยุคนั้นเพราะคนคุ้มกันขบวนรถม้าต้องนั่งอยู่บนรถม้าที่วิ่งอยู่บนถนนที่ไม่เรียบ ปืน Wellsfargo coach จึงสามารถยิงถูกเป้าหมายได้ดีกว่า

ปืนแฝดขนาน Wellsfargo coach

ต่อมาในทศวรรษ ๑๘๘๗ นายจอห์น โมเสส เบราร์นิงก์ (John Moses Browning) ชาวสหรัฐอเมริกา ได้ประดิษฐ์ปืนลูกซองที่มีหลอดบรรจุกระสุนและยิงได้หลายนัดขึ้นมา นั่นคือปืนลูกซองคานเหวี่ยง Winchester ๑๘๘๗ ซึ่งสามารถบรรจุกระสุนได้ครั้งละ ๕ นัด และสามารถยิงซ้ำได้รวดเร็ว

ปืนลูกซองคานเหวี่ยง Winchester ๑๘๘๗

ต่อมาในทศวรรษ ๑๘๙๗ จอห์น เบราร์นิงก์ ได้ประดิษฐ์ปืนลูกซองแบบปั๊มแอกชั่น Winchester Model ๑๘๙๗ ซึ่งสามารถบรรจุกระสุนได้ ๕ นัดในหลอดบรรจุกระสุนและ ๑ นัดในรังเพลิง ผู้ยิงสามารถควบคุมปืนได้ง่ายยิงซ้ำได้รวดเร็วและมีความแม่นยำสูง

ปืนลูกซองปั๊มแอกชั่น Winchester Model ๑๘๙๗

และต่อมาในทศวรรษ ๑๙๐๐ ถือเป็นการพัฒนาครั้งใหญ่ในระบบปืนลูกซอง โดยนายจอห์น เบราร์นิงก์ ได้ประดิษฐ์ปืนลูกซองแบบกึ่งอัตโนมัติขึ้นมาคือ Browning auto ๕ ใช้ระบบแก๊ส-โอเพอเรชั่น ซึ่งสามารถบรรจุกระสุนได้ ๕ นัดในหลอดบรรจุกระสุน ยิงซ้ำได้รวดเร็วเท่าที่นิ้วจะเหนี่ยวไกได้ แต่ก็ต้องแลกกับแรงรีคอยล์ (แรงถีบ) ที่หนักหน่วงและอาจเกิดการขัดลำขึ้นหากใช้กระสุนแรงต่ำหรือกระสุนที่เสื่อมคุณภาพ

ปืนลูกซองกึ่งอัตโนมัติ Browning auto ๕

ปืนลูกซองสามารถยิงกระสุนได้หลายชนิดจึงเป็นที่นิยมใช้ในการกีฬาและสันทนาการ เช่นการยิงนกที่กำลังบินอยู่ หรือยิงเป้าบินโดยในการพัฒนาในครั้งนี้จะเป็นการเพิ่มความแม่นยำของปืนลูกซอง โดยนายจอห์น เบราร์นิงก์ ได้ออกแบบปืนลูกซองแบบแฝดซ้อน (ซ้อนบนล่าง) ที่มีระยะยิงหวังผลประมาณ ๑๒๐ ฟุต ก็ได้ถูกผลิตขึ้นในทศวรรษที่ ๑๙๓๑ หลังจากจอห์น เบราร์นิงก์ ได้เสียชีวิตไป ๕ ปี

ปืนลูกซองแฝดซ้อน Over Under

ส่วนประกอบต่างๆ ของปืนลูกซอง

๑. ลำกล้อง [Barrel]

๑.๑ ปากลำกล้อง

๑.๒ Bore (ภายในลำกล้องหรือผิวในลำกล้อง)

๑.๓ ศูนย์หน้า Front Sight

๒. โคร่งปืน Receiver

๒.๑ ชุตันไก

๒.๒ ลูกเลื่อน

๒.๓ แมกกาซีน หรือ หอดกระสุน

๒.๔ เซฟ

๓. พานท้าย

๓.๑ คอปืน

๓.๒ ยางรองพานท้าย

๔. กระโجمมือ

๔.๑ คันรั้งลูกเลื่อน

ประเภทของปืนลูกซอง

การแบ่งประเภทปืนลูกซองมีความหลากหลายในการแบ่งและในแต่ละแบบก็ยังแบ่งแยกย่อยออกไปอีก เช่น การแบ่งตามจำนวนลำกล้อง แบ่งตามประเภทการใช้งาน และแบ่งตามระบบปฏิบัติการ ซึ่งการแบ่งที่นิยมใช้คือการแบ่งตามระบบปฏิบัติการ สามารถแบ่งได้ ๗ ระบบ ดังนี้

๑. ปืนลูกซองระบบหักลำกล้อง ระบบปฏิบัติการของตัวปืน กลไกทั้งหมดบรรจุอยู่ในกะโหลกปืน ประกอบด้วย ระบบนกสับ ระบบลั่นไก ระบบเข็มแทงชนวน ระบบความปลอดภัย ระบบหักลำกล้อง ระบบรั้งปลอกกระสุน

ปืนลูกซองเดี่ยว นิยมใช้ในต่างจังหวัดกันมานานแล้วในประเทศไทย เป็นปืนที่มีราคาถูก จะบรรจุได้ครั้งละหนึ่งนัดเมื่อยิงจบจะต้องหักลำแล้วบรรจุใหม่

ปืนลูกซองแฝดข้างหรือแฝดขนาน Side by side จะมีลำกล้องขนานกันด้านข้าง จะมีทั้งแบบนกนอกและนกใน และส่วนใหญ่จะมีไกอยู่สองไกให้เลือกยิงลำกล้องไหนก่อนก็ได้

ปืนลูกซองแฝดซ้อน Over Under ปืนลูกซองแฝดซ้อน จะมีลำกล้องซ้อนกันอยู่ด้านบนและล่างขนานกันไป นิยมใช้ในการแข่งขัน กีฬาเป้าบิน มีทั้งไกเดี่ยวและไกคู่ และมีค้นบังคับว่าจะยิงลำกล้องไหนก่อนก็ได้ ซึ่งปืนลูกซองแฝดซ้อนเป็นปืนที่มีราคาค่อนข้างสูง

ปืนลูกซองแบบสามลำกล้องและปืนลูกซองแฝดผสมกับลำกล้องปืนขนาดอื่นๆ โดยส่วนมากปืนในกลุ่มนี้ มักจะเป็นปืนสะสม

๒. ปืนลูกซองระบบคานเหวี่ยง (Lever Action Shotguns) หลักการทำงานของระบบคานเหวี่ยง กลไกของปืนจะถูกควบคุมด้วยคานเหวี่ยงที่ติดตั้งใต้คอปืน เมื่อโยกหรือผลักคานเหวี่ยงไปข้างหน้าลูกเลื่อนก็จะเคลื่อนตัวมาข้างหลังพร้อมกับปล่อยกระสุนนัดสุดท้ายที่อยู่ในหลอดกระสุนออกมารอที่ลั่นป้อนกระสุน พร้อมกันนั้นท้ายของลูกเลื่อนดันนกปืนมาข้างหลังไปอยู่ในจังหวะจ้งสุด เมื่อดึงคานเหวี่ยงมาข้างหลังลูกเลื่อนจะเคลื่อนที่ไปข้างหน้า ดันกระสุนเข้าสู่รังเพลิง และปิดท้ายรังเพลิงและขัดกลอน ปืนอยู่ในสภาพพร้อมยิง เมื่อยิงแล้วโยกคานเหวี่ยงไปข้างหน้าลูกเลื่อนจะถอยมาข้างหลังพร้อมกันนั้นจะร้งปลอกกระสุนออกมาด้วยมาเตะกับเหล็กคัต ปลอกกระเด็นออกทางช่องคัตปลอกออกจากโครงปืน จากนั้นกลไกของปืนจะดำเนินไปเป็นวงรอบ

Winchester ๑๘๘๗

๓. ปืนลูกซองระบบปั๊มแอ็คชั่น หัวใจอยู่ที่กระโຈມมือที่สวมทับหลอดกระสุนไว้ ผู้ยิงจะต้องบริหารกระโຈມมือโดยการสวามข้างหลังและดันไปข้างหน้าเพียงสองจังหวะ เมื่อสวามข้างหลัง จะเกิดการปลดกลอน รั้งปลอก คัดปลอก ขึ้นนํก ปลอຍกระสุน เมื่อดันกระโຈມมือไปข้างหน้าจะเกิดการป้อนกระสุนเข้าสู่รังเพลิง และขัดกลอน

Remington ๘๗๐

๔. ปืนลูกซองระบบลูกเลื่อน ระบบอยู่ที่ก้านลูกเลื่อน ยกก้านลูกเลื่อนขึ้นจากร่องบากข้างโครงปืน ดึงมาข้างหลัง จะเกิดการรังเพลิง คัดปลอก เมื่อดันไปข้างหน้าจะเป็นการขึ้นเข็มแทงชนวนและป้อนกระสุนจากแม็กกาซีน เข้าสู่รังเพลิง ขัดกลอนด้วยก้านลูกเลื่อนกับร่องบากข้างโครงปืน ปืนลูกซองระบบลูกเลื่อนจะมีความแม่นยำสูง จึงมักนิยมใช้ยิงกับกระสุนลูกโตด

Marlin Model ๕๐ DL

๕. ปืนลูกซองระบบกึ่งอัตโนมัติ หลักการทำงานมีด้วยกัน ๒ ระบบ คือระบบบรีคอยล์ และระบบแก๊ส-โอเพอเรชั่น สำหรับการทํางานเพียงแต่บรรจุกระสุนนัดแรกเข้าสู่รังเพลิง เมื่อยิงแล้วนัดต่อไปพลังงานที่เกิดจากการเผาไหม้ของดินขับ ทำให้เกิดแก๊สผลักดันลูกเลื่อนถอยมาข้างหลังเพื่อปลดกลอน รั้งปลอก คัดปลอก ขึ้นนํก และดันไปข้างหน้าด้วยแรงอัดของแก๊สพ้อนกระสุนเข้าสู่รังเพลิง และขัดกลอน จึงครบวงจรการทำงาน

Benelli M๔

๖. ปืนลูกซองระบบรีวอลเวอร์ หลักการทำงานแบบเดียวกับปืนสั้นรีวอลเวอร์ กระสุนแต่ละนัดบรรจุในช่องลูกโม่ ช่องของลูกโม่จะเป็นรังเพลิงของปืนด้วย ลูกโม่จะหมุนได้เมื่อยกไกแต่ละครั้งได้หนึ่งช่องรังเพลิง การเหยียวกไกจะเป็นแบบดัดเบิ้ลแอ็คชั่นทุกครั้ง

Armsel Striker

๗. ปืนลูกซองระบบอัตโนมัติ หลักการทำงานแบบเดียวกับแบบกึ่งอัตโนมัติ เพียงแต่เหนี่ยวไกครั้งเดียว กระสุนที่อยู่ในหลอดกระสุนจะลั่นออกไปจนหมดถ้าผู้ยิงไม่คลายนิ้วออกจากไก

AA-๑๒ Combat Shotgun

Choke

โซ้ค Choke มีหน้าที่อะไร ปืนลูกซองส่วนใหญ่เป็นปืนที่ไม่มีเกลียวในลำกล้อง ดังนั้นเวลายิงออกไป จึงทำให้กลุ่มกระสุนที่วิ่งออกจากปากลำกล้องควบคุมได้ยากทำให้การยิงไม่ได้ผลเท่าที่ควร ดังนั้นจึงมีอุปกรณ์ ควบคุมกลุ่มกระสุนอยู่ที่ปากลำกล้องปืน ซึ่งจะวัดความยาวได้ประมาณ ๓ นิ้ว อุปกรณ์นี้เรียกว่า “โซ้ค” ทำหน้าที่ คอยควบคุมมันกระสุน ให้กลุ่มกระสุนบานเร็วบานช้าตามระยะทาง

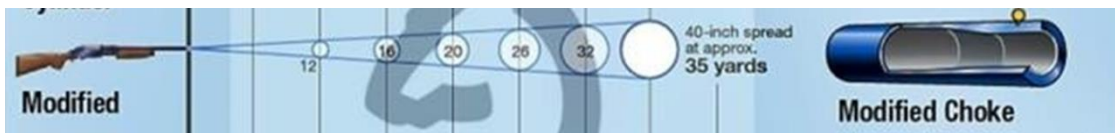
โซ้ค แบ่งออกได้เป็น ๒ ชนิด คือแบบถอดเปลี่ยนได้ และแบบถอดเปลี่ยนไม่ได้ ซึ่งจะติดอยู่ในลำกล้อง ส่วนใหญ่แบ่งออกเป็น ๕ แบบ มีขนาดต่างกันและกลุ่มกระสุนที่แตกต่างกันไป

๑. แบบฟูลโซ้ค จะบังคับกลุ่มให้แคบมากที่สุดและห้ามใช้ยิงลูกโตเด็ดขาด

๒. แบบอิมปรีฟ โมดิฟาย กลุ่มจะแคบกว่าแบบโมดิฟาย

๓. แบบโมดิฟาย กลุ่มกระสุนจะกว้างกว่าแบบฟูลชีค ระยะหวังผล ๒๕-๔๐ หลา

๔. แบบอิมปรีฟ ซิลินเดอร์ กลุ่มจะแคบกว่าแบบซิลินเดอร์

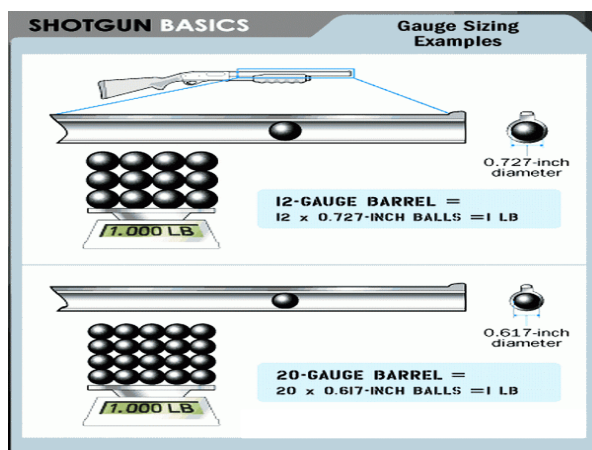

๕. แบบซิลินเดอร์ ชีคกับลำกล้องจะมีขนาดเกือบเท่ากันตลอด

เกจ Gauge

คำว่า “เกจ” ในเรื่องของปืนลูกซอง เป็นคำเก่าแก่ที่เริ่มเกิดขึ้นมาพร้อมๆ กับการพัฒนาปืนลูกซอง ในยุคเริ่มแรกกระสุนปืนทำขึ้นจากหินที่เอามาฝนแต่งให้มีขนาดเท่าๆ กันพอที่จะใส่เข้าไปในลำกล้องปืนได้ ก่อนที่จะพัฒนามาเป็นกระสุนที่ทำด้วยโลหะ ดังนั้นคำว่าเกจจึงหมายถึงขนาดของหัวกระสุนหรือนัยหนึ่งก็คือขนาดของลำกล้องนั่นเอง ในปืนลูกซองมีวิธีการวัดและเรียกเส้นผ่าศูนย์กลางของลำกล้องแตกต่างกันออกไปจากปืนไรเฟิลหรือปืนสั้น ซึ่งในปืนไรเฟิลและปืนสั้นวัดเส้นผ่าศูนย์กลางเป็นนิ้วหรือมิลลิเมตร เช่น .๔๕ นิ้ว หรือ ๑๑ มิลลิเมตร แต่ในปืนลูกซองวัดออกมาเป็นเกจเดิมคำว่าเกจเป็นหน่วยวัดขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของลำกล้องปืนใหญ่ โดนกำหนดไว้ว่า เมื่อเอาตะกั่วหนัก ๑ ปอนด์ มาทำให้เป็นรูปทรงกลมแล้วใส่เข้าไปในปากลำกล้องของปืนใหญ่ได้พอดี จึงเรียกลำกล้องขนาดดังกล่าวว่า ๑ เกจ

การวัดขนาดลำกล้องใช้การนำเอาตะกั่วน้ำหนัก ๑ ปอนด์ มาแบ่งเป็นส่วน ๆ เท่ากัน แล้วปั้นเป็นลูกกลม และลูกกลมขนาดนั้นจะลอดผ่านลำกล้องได้พอดี ยกตัวอย่าง ถ้าแบ่งเป็น ๑๒ ส่วน เอา ๑ ส่วนมาปั้นเป็นลูกกลม แล้วผ่านลำกล้องได้ เราเรียกว่า ลูกซองขนาด ๑๒ หรือ ๑๒ เกจ

กระสุนปืนลูกซอง

๑. ส่วนประกอบของกระสุนปืนลูกซอง

๑.๑ Gunpowder ดินปืน หรือดินส่งกระสุนมีลักษณะแตกต่างกันออกไป เช่น เป็นทรงกระบอก เป็นเกล็ด หรือทรงกลม แล้วแต่ผู้ผลิตแต่ละโรงงาน

๑.๒ Shot กระสุน ส่วนมากทำมาจากตะกั่วอาจจะมีเม็ดเดียวหรือหลายเม็ดก็ได้ใส่รวมกัน ขึ้นอยู่กับผู้ใช่ว่าจะนำไปใช้กับวัตถุประสงค์อะไร

๑.๓ Wad หมอน จะอยู่ระหว่างปืนกับเม็ดกระสุน ทำด้วยวัสดุที่แตกต่างกันออกไป

๑.๔ Primer ขนวนหรือแก้ว จะติดอยู่ตรงกลางของปลอกทองเหลืองด้านล่างเป็นตัวจุดดินปืนให้เกิดการเผาไหม้

๑.๕ Shell case ปลอกกระสุน ปัจจุบันทำโดยพลาสติกและมีฐานทองเหลืองประกอบอยู่ด้วย ความโตของปลอกหรือขนาดของเส้นผ่าศูนย์กลางจะใช้ขนาดเดียวกับขนาดของปืนนั้นๆ และความยาวของปลอกกระสุนจะขึ้นอยู่กับขนาดของรังเพลิงของปืนที่จะใช้เหมือนกัน ส่วนมากปืนทุกกระบอกจะระบุขนาดไว้เสมอ เช่น ๑๒ GA ๒ ๓/๔ In จะเป็นปืนขนาด ๑๒ เกจ ใช้กระสุนที่มีความยาว ๒ ๓/๔ นิ้ว

๒. กระสุนปืนลูกซองแบ่งออกเป็น ๒ แบบ

๒.๑ กระสุนลูกโต Slug ในกระสุน ๑ นัด จะมีหัวกระสุนอยู่เพียงหัวเดียวและแบ่งออกเป็น ๒ แบบ

๒.๑.๑ แบบเป็นลูกกลมๆ แบบนี้ไม่ค่อยนิยมมากนัก

๒.๑.๒ แบบเป็นทรงกระบอกและมีเกลียวด้านข้าง เรียกว่าหัวโรเฟิล แบบนี้ระยะการยิงจะยิ่งได้ไกลกว่า แบบลูกกลมๆ

๒.๒ กระสุนลูกปลาย Shot ในกระสุน ๑ นัด จะมีเม็ดกระสุนรวมกันอยู่หลายๆ เม็ด เวลายิงออกไป ๑ นัด กระสุนจะวิ่งออกจากปากลำกล้องพร้อมกันเป็นกลุ่ม

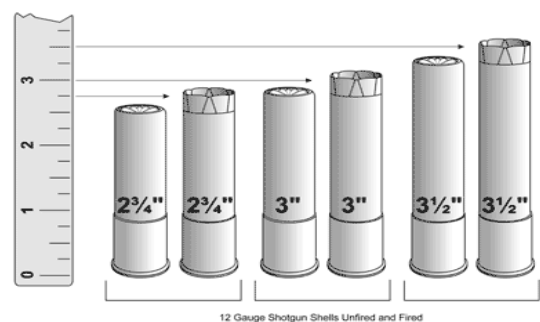
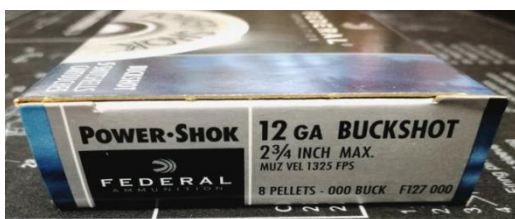

กระสุนลูกปลายขนาดต่างๆ

กระสุน เบอร์	๐ BUCK	จะมีเม็ดกระสุน ๑๒ เม็ด
กระสุน เบอร์	๐๐ BUCK (SG)	จะมีเม็ดกระสุน ๙ เม็ด
กระสุน เบอร์	๐๐๐ BUCK	จะมีเม็ดกระสุน ๘ เม็ด
กระสุน	๑ BUCK	จะมีเม็ดกระสุน ๑๖ เม็ด
กระสุน	๒ BUCK	จะมีเม็ดกระสุน ๒๐ เม็ด
กระสุน	๓ BUCK	จะมีเม็ดกระสุน ๒๔ เม็ด
กระสุน	๔ BUCK	จะมีเม็ดกระสุน ๒๗ เม็ด

๓. ความยาวของปลอกกระสุนปืนลูกซอง ปืนลูกซองแต่ละกระบอกใช้กระสุนความแรงขนาดไหนได้บ้าง ก็ต้องดูจากตัวเลขที่ระบุไว้ที่ลำกล้อง หรือโคนลำกล้อง บริเวณรังเพลิง ของปืนกระบอกนั้นๆ ถ้าเป็นปืนลูกซอง ขนาด ๑๒ ก็จะมีตัวเลข เช่น ๒ ๓/๔ (๑๒ x ๗๐) = ยิงลูก ๓ นิ้วไม่ได้ , ๓ (๑๒ x ๗๖) = ยิงลูก ๓ นิ้วได้ รวมถึงลูกแม็กนั่มด้วย ๓.๕" (๑๒ x ๘๙) = ยิงลูก ๓ นิ้วครึ่งได้ รวมถึงลูกแม็กนั่มด้วย และดูจาก ค่า MPa ด้วย เช่น ๙๐ Mpa. ของปืนเดี่ยวไบคาล์ก็ยิงลูก ๓ นิ้วแม็กนั่มได้

ลักษณะของหมอนรองกระสุนในขณะยิง

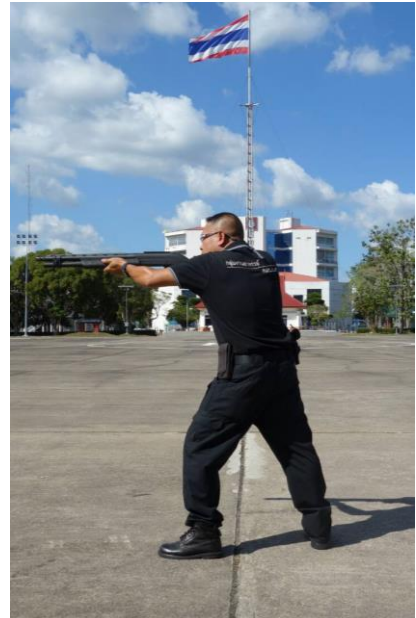
กฎแห่งความปลอดภัยในการใช้อาวุธปืน

การใช้อาวุธปืน ต้องให้ความสำคัญกับความปลอดภัยเพราะปืนเป็นอาวุธที่สามารถก่อให้เกิดอันตรายได้ การมีวินัยในการจับถืออาวุธจึงกลายเป็นสิ่งสำคัญพื้นฐานอันดับแรกๆ ที่ผู้จับถืออาวุธปืนจะต้องรับรู้ และยึดถือเป็นแนวทางในการปฏิบัติอยู่เสมอ กฎแห่งความปลอดภัยในการใช้อาวุธปืน มีมากมายหลายข้อ ตามแต่ละสถานที่ใช้อาวุธปืนหรือตามตำราต่างๆ หรือตามที่คุณเขียนบทความกำหนดขึ้น “โดยในบทความนี้จะให้กฎแห่งความปลอดภัยในการใช้อาวุธปืนใช้เตือนความจำได้ง่ายๆ ๔ ข้อ คือ นึก ตรวจ แนว นิ้ว”

๑. **นึก** เมื่อจับปืนทุกครั้งให้พึงระลึกเสมอว่า “ปืนทุกกระบอกมีกระสุนบรรจุอยู่”
๒. **ตรวจ** ปืนทุกครั้งที่จะจับว่า “มีกระสุนบรรจุอยู่หรือไม่ มีวัสดุใดติดค้างอยู่ในลำกล้องหรือไม่”
๓. **แนว** อย่าเล็งปืนไปที่บุคคล สิ่งมีชีวิต หรือสิ่งของมีค่า ถ้าผู้ยิงไม่ต้องการยิงแม้ว่าเป็นปืนที่ไม่ได้บรรจุกระสุนก็ตาม
๔. **นิ้ว** อย่าใช้นิ้วเข้าโกร่งไกจนกว่าจะชี้ปืนไปที่เป้าหมายและพร้อมที่จะยิง

ท่ายิง

๑. เริ่มตั้งแต่การจับปืน มือกำคอปืน แก้มแนบพานท้าย พานท้ายเข้าร่องไหล่ ทั้งสามส่วนนี้ต้องแน่น แต่ไม่ถึงกับเกร็ง ศอกทั้งสองข้างเปิด
๒. สามารถใช้ยิงกับท่ายิงปืนเล็กยาวได้ทุกท่า ทั้งน้ำหนักตัวไปข้างหน้าพอสมควร เช่น ท่ายืน จะต้องทั้งน้ำหนักตัวไปที่ขาหน้า ปลายเท้าหน้าชี้ไปทางเป้าหมาย ขาหลังคอยพยุงทางออกพอสมควรลักษณะปลายเท้าเฉียงกับเป้าหมาย คล้ายกับท่ากอดมวย
๓. ถ้าทำการยิงแบบต่อสู้ ยิงแบบฉับพลัน หรือแบบประณยุทธ ต้องยิงเร็วและยิงติดต่อนั่นแหละ หลายๆ นัด อาจต้องย่อตัวให้ต่ำและกางขาออกกว้างมากกว่าปกติ

บทสรุป

การออกแบบปิ่นลูกของทั้ง ๓ แบบ ของจอห์น เบราร์นิงก์ ที่ได้กล่าวมาข้างต้นนี้ ถือเป็นการวางรากฐานที่สำคัญให้กับปิ่นลูกของในศตวรรษที่ ๒๐ ให้ได้มีการออกแบบและพัฒนาปิ่นลูกของที่ดีที่สุดออกมาใช้กันอยู่ในทุกวันนี้รวมถึงกระสุนปิ่นลูกของด้วย ซึ่งเราจะเห็นได้จากปิ่นลูกของเริ่มต้นด้วยการบรรจุดินปืนกระสุนปืนทางปากลำกล้องปืน ซึ่งได้แนวความคิดมาจากปืนใหญ่จนกระทั่งมีการพัฒนาระบบปิ่นลูกของในรูปแบบต่างๆ และกระสุนปิ่นลูกของที่ดีขึ้น ซึ่งได้แบ่งแยกย่อยปิ่นลูกของออกมาเป็น ๗ ระบบข้างต้น ซึ่งแต่ละแบบก็มีข้อดีข้อด้อยต่างกันไป ทั้งนี้ทั้งนั้นก็ขึ้นอยู่กับผู้ใช้ว่าจะเลือกใช้ปืนแบบใดที่เหมาะสมกับตัวเองหรือสถานการณ์นั้นๆ นั้นเอง

ปืน ไม่ว่าปืนชนิดใดก็คืออาวุธสำหรับยิงลูกกระสุนปืน เพื่อให้เข้าสู่เป้าหมายโดยการนำกระสุนปืนใส่เข้าไปในปืนแล้วทำการยิงโดยดินปืนจะทำให้เกิดแก๊สผลักดันลูกกระสุนให้ออกจากปากลำกล้องด้วยความเร็วสูง ลูกกระสุนที่ออกจากปากลำกล้องจะเคลื่อนที่ออกไปยังเป้าหมายที่ผู้ยิงได้ทำการเล็งกำหนดไว้ ดังนั้นสำหรับผู้ที่ยิงชอบในการยิงปืนก็ควรจะฝึกซ้อมในสนามยิงปืนเพื่อให้เกิดความชำนาญ โดยในการยิงปืน ท่วงท่า การจับปืน การจัดศูนย์เล็ง การเดินไกปืนล้วนแล้วแต่เป็นส่วนสำคัญในการสร้างทักษะและการยิงปืนให้แม่นยำทั้งสิ้น แต่ทั้งหมดที่ได้กล่าวมานี้ ทุกท่านที่คิดจะเล่นกับปืนจะต้องยึดถือกฎแห่งความปลอดภัยในการใช้อาวุธปืน เพราะในการใช้อาวุธปืนหากเกิดการผิดพลาดขึ้นแล้วย่อมส่งผลร้ายแรงหรือการสูญเสีย และมีอาจจะกล่าวคำขอโทษกันได้ ดังนั้นก่อนที่จะหยิบ หรือจับต้องอาวุธปืนในแต่ละครั้งผู้ที่มีหรือคิดจะมีอาวุธปืนไม่ว่าชนิดใดๆ จะต้องรู้จักปืนนั้นๆ ให้ดี จะต้องมีความรู้ในการใช้อาวุธปืน ไม่ใช่ใช้อาวุธปืนด้วยความคึกคะนอง หรือครองสติไม่ได้ อย่างเช่นการยิงปืนขึ้นฟ้า ใช้ปืนขณะมีเมา หรือยิงปืนในงานพิธีต่างๆ ทั้งนี้ด้วยความห่วงใยจากผู้เขียน และขอฝากไว้สำหรับผู้ที่มีปืนก่อนที่จะซื้อหาอาวุธปืนมาใช้หรือจะลองจับ ลองยิง ต้องเรียนรู้กฎแห่งความปลอดภัยก่อนเสมอ “คิด ตรวจ แนว นิ้ว”

เอกสารอ้างอิง

อีฟ ศาลาแดง. (๒๕๕๙). สารคดีตอนปิ่นลูกของ. สืบค้นเมื่อ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๒, จาก

<https://www.youtube.com/watch?v=JY-zpU๖ZEmE>

วิทยา สุขสมโสตร. (๒๕๕๖). ปิ่นลูกของ ศาสตร์ชั้นสูงแห่งอาวุธ (พิมพ์ครั้งที่ ๑). กรุงเทพฯ:

บริษัท อนิเมทกรุ๊ป จำกัด.

จ.ส.อ.บุญฤทธิ์ บุญผด. (๒๕๕๗). ผลงานทางวิชาการ วิชาอาวุธศึกษา ปิ่นลูกของระบบปั๊มแอ็คชั่น.

แผนกวิชาอาวุธ กองวิชาทหารราบ ส่วนการศึกษา โรงเรียนการกำลังสำรอง.ประจวบคีรีขันธ์ฯ: ค่ายธนระวัธต์.